

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

15. JUNI – 28. JUNI 2025.

**DEN ALLERHELLIGSTE TREENIGHEDS FEST 1.L.: Ordspr 8,22-31;
2.L.: Rom 5,1-5 Ev.: Joh 16,12-15.**

På den tid sagde Jesus til sine disciple: »Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu.

Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer.

Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde det for jer.«

Hellighed er tredimensionel, menneskeligt set, fordi det i sandhed er umuligt at beskrive den treenige Guds virkelighed. Hvordan er det muligt for tre personer at være én? I det gamle Rom brugte man den latinske sætning "tres faciunt collegium", der betyder, at tre personer danner en forsamling, et collegium, en gruppe, og denne sætning bruges stadig i dag i juridisk og civil sprog til at definere gyldigheden af en given forsamling eller forening.

Vi er vant fra barnsben af til at underkaste os udviklingens vilkår, at vokse i visdom, venlighed og høflighed, at lære mere og mere om hemmelighederne bag personlig kultur, god smag og elegance for at kunne matche den sociale elites høje krav, for så kan vi have en chance for at opnå berømmelse og popularitet. Også inden for tro og moral mangler der ikke forskellige typer kurser og retræter, eller stille dage med meditation, hvor man i et stykke tid kan trække sig tilbage fra hverdagens forpligtelser. Ligesom en fisk har brug for vand, har vi mennesker brug for tid til at være alene, bare mig og Gud. Men er disse øjeblikke med ensomhed og den stille dyrkelse af vores egen religiøsitet, eller åndelige dannelse, i stand til at give os sand hellighed?

Jeg er klar over, at enhver kristen har til opgave at beskytte sin tro gennem forskellige former for uddannelse, at forme sin personlighed efter troskab mod Gud og Kirken. Vi skal bare være opmærksomme på én meget vigtig kendsgerning, at så længe vi kun er optaget af os

selv, og sætter fokus på selvudvikling, er der ingen tale om hellighed. Herren Jesus viste os gennem hele sit jordiske liv, at hellighed har en gruppedimension og, som det blev nævnt i begyndelsen, den er tredimensionel. Det er netop den hellige Treenigheds mysterium, hvor én Gud handler i sin indre enhed, bestående af tre individuelle personer. Gud giver sig selv til mennesket ved at invitere det til sit indre fællesskab, hvor man finder det bedste eksempel på de helliges samfund.

Man kan ikke blive frelst alene ved at isolere sig fra sine brødre og søstre. Eksemplerne på kontemplative munkeordener, nonneklostre eller eremitter, er bare eksempler på mennesker, der udelukkende har viet deres liv til bøn og kontemplation, for Kirkens og de troendes skyld, gennem deres forbøn. Herren Jesus lærer os at være til for andre, og at skabe et trosfællesskab med hver bror og søster. Privat bøn, de hellige sakramenter, gode gerninger, almisser, faste og barmhjertighed vist over for næsten – disse ting er de fælles punkter, der giver os mulighed for at opleve Kirkens enhed i vores menneskelige hjerters mangfoldighed.

Vi er ofte urolige på grund af vores ufuldkommenheder, når vi giver efter for fristelser, glemmer at bede, forsømmer de hellige sakramenter, kan ikke styre vores temperament, og generelt har vi meget at bebrejde os selv for, når vi gransker vores samvittighed. Men hvad med denne tredimensionelle hellighed, det vil sige alle de pligter, der udspringer fra kærligheden til Gud og næsten? Dette er, hvad den Hellige Treenighed lærer os - Gud, som blev menneske, så vi kunne blive Guds børn og arvinger til Himmeriget.

Ja, hellighed er ikke lige med min private dyrkelse af fuldkommenhed, formet gennem årene efter de værdifulde, sociale og religiøse normer. Men det er evnen til at gå ud over sin egen, begrænsede dimension af perfektionisme, for at dele kærlighed med alle, man møder, selvom det nogle gange ser ud til at være uladsiggørligt. Hvis du føler foragt for mennesker, og folk vækker antipati i dig, betyder det, at kærligheden til din næste endnu ikke er fuldt udviklet. Hvis du aldrig har tid til Gud, og i stedet bruger timer på andre aktiviteter, fordi de er vigtigere, så er det et bevis på den langsomme tilbagegang i troen på dens flerdimensionalitet.

Må Gud Faders kærlighed, vor Herres Jesu Kristi nåde og Helligånden enhed, lære os et sandt fællesskab i hellighed.

/ P. Andrzej Papuga C. M. /

<http://www.homiliarz.pl>

At verden må vokse i medfølelse.

Lad os bede for, at vi alle må finde trøst i et personligt forhold til Jesus, og at vi fra hans hjerte må lære at have medfølelse med verden.

LITURGISK KALENDER

16. MANDAG i 11. alm. uge Skt Vilhelm, abbed. 2 Kor 6,1-10.

Ev.: Matt 5,38-42. **Ø Herren har kundgjort sin frelse.**

17. TIRSDAG. 2 Kor 8,1-9. Ev.: Matt 5,43-48.

Ø Min sjæl, lovpris Herren!

18. ONSDAG. 2 Kor 9,6-11. Ev.: Matt 6,1-6.16-18.

Ø Lykkelig den, der frygter Herren.

19. KRISTI ALLERHELLIGSTE LEGEMES OG BLODS FEST

1.L.: 1 Mos 14,18-20; 2.L.: 1 Kor 11,23-26; Ev.: Luk 9,11b-17

20. FREDAG. 2 Kor 11,18.21b-30. Ev.: Matt 6,19-23.

Ø Herren befrier de retfærdige fra alle deres trængsler.

21. LØRDAG Skt Aloysius Gonzaga, ordensmand. 2 Kor 12,1-10.

Ev.: Matt 6,24-34. **Ø Smag og se, at Herren er god.**

22. 12. SØNDAG 1.L: Sak 12,10-11; 2.L: Gal 3,26-29;

Ev.: Luk 9,18-24

23. MANDAG i 12. alm. uge. 1 Mos 12,1-9. Ev.: Matt 7,1-5.

Ø Lykkeligt det folk, Herren udvalgte sig til ejendom.

24. TIRSDAG. SANKT JOHANNES DØBERS FØDSEL

1.L.: Es 49,1-6 2.L.: ApG 13,22-26 Ev.: Luk 1,57-66.80

Ø Jeg takker dig, fordi jeg er underfuldt skabt.

25. ONSDAG. 1 Mos 15,1-12.17-18. Ev.: Matt 7,15-20.

Ø Evigt husker Herren på sin pagt.

26. TORSDAG 1 Mos 16,1-12.15-16 eller 1 Mos 16,6b-12.15-16.

Ev.: Matt 7,21-29. **Ø Tak Herren, for han er god!**

27. FREDAG. JESU ALLERHELLIGSTE HJERTE

1.L.: Ez 34,11-16 2.L.: Rom 5,5b-11 Ev.: Luk 15,3-7

Ø Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød.

28. LØRDAG Den Salige Jomfru Marias Reneste Hjerte.

Es 61,9-11 Ev.: Luk 2,41-51

Ø Mit hjerte jubler over Herren, min Frelser!

Eukaristien – Vejen til himlen af den salige Carlo Acutis

(født 3. maj 1991 – død 12. oktober 2006).

Man kan med rette sige, at Carlo Acutis var som enhver typisk teenager: han elskede fodbold, computerspil, actionfilm og dyr, men Carlos største kærlighed var nadveren.

Han gentog også disse ord mange gange: "Jesus handler på en meget original måde, fordi han gemmer sig i et lille stykke brød. Kun Gud kan gøre noget så utroligt!" Hver gang Carlo modtog Jesus i nadveren, bad han: "Jesus, gør det behageligt i mit hjerte! Gør det til dit hjem!" Han gentog også ofte: "De, der modtager nadveren hver dag, kommer direkte i himlen!" Da han på grund af skoleforpligtelser ikke kunne deltage i den hellige messe, modtog han den åndelige nadver. På denne måde spredte han det apostolske arbejde blandt sine kolleger og venner og forklarede dem eukaristiens mysterium, baseret på historierne om de vigtigste eukaristiske mirakler, der havde fundet sted gennem århundreder. Som en af nadverens apostler besluttede Carlo at bruge sit talent for datalogi til at designe og skabe en international udstilling med temaet "Eukaristiske mirakler". Dette er et omfattende fotografisk materiale med fyldige beskrivelser, der præsenterer nogle af de vigtigste eukaristiske mirakler, som Kirken anerkender (ca. 136), og som har fundet sted gennem århundreder i forskellige lande i verden (miracolieucaristici.org).

Carlo peger på Eukaristien, Emmanuel, Gud som er med os. Jesu Kristi virkelige tilstedeværelse i den indviende hostie var for Carlo en sandhed baseret på klippe. Det var en garanti for, at man aldrig ville være alene, selv når man troede, at alt var ved at falde fra hinanden. Carlo fortalte nutidens unge, at nadveren er den eneste medicin, der kan løse menneskehedens problemer.

Carlo blev bevæget af Guds store kærlighed til mennesket og fortsatte med at åbenbare den ekstraordinære rigdom i denne uendelige kærlighed for andre. Derfor var Carlos liv centreret omkring den hellige messe, og når tiden tillod det, holdt han også pause for eukaristisk tilbedelse.

Carlo Acutis blev saligkåret den 10. oktober 2020 og skulle efter planen erklæres helgen den 27. april i år, men på grund af pave Frans' død blev hans kanonisering udskudt.